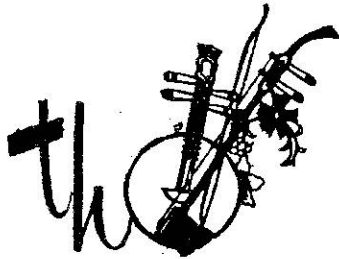

TÌNH THẢO CHƯƠNG VIÊN

Pascal, Cobol, Fortran,
Có languages nào viết cho tình yêu ?
Có ngôn-ngữ nào dành cho tình hận ?
Ngôn-ngữ nào cho thuở tình lân-đạn,
Thuở lá sân trường ươm sắc dăm-chiều.
Ta thảo chương viên không rành logic,
Tập viết programs tình ý học-trò,
Vào "loop" thương-yêu bốn bề mù-mịt,
Nên "messages" tình là những âu-lo.
Ta viết cho em "programs" ngỡ ý,
Ta gởi cho em "projects" hẹn-hò.
Data đã stored, em không process,
Ta mới mất chờ tình vẫn quanh co.
Trái tim của em chắc trăm ngàn bits,
Nhưng chẳng bit nào giữ hộ tình ta.
Khi đã in love ta quờ logic,
Mới chạy vòng vòng không có lối ra.
Thấy ta chạy vòng em hơi cảm-động,
(For just a few microseconds),
Em thoáng mắt nhìn cười khời nửa miệng,
Rồi thả ta về khời thuốc mễnh-mông.
Ta thảo chương viên vốn nghề sinh-kế,
Song thích làm thơ hơn thảo chương trình.
Nên vẫn mộng-mơ khi draw flowcharts,
Nên programs tình là những âu lo

TDH

MỪNG 40 NĂM NGÀY CƯỚI.

Mai phóng đao khai tử thập niên
Hẹn thề non biển ven hướng nguyên.
Quê nhà tân tảo tịnh cang đượm
Đất khách gian-lao nghĩa chẳng quên
Con mùa sân Lai dâng rượu thọ
Cháu đàn thêm Quê tặng thỏ tiên.
Trời ban phúc thọ, chan hòa mãi,
Cầm sát hũa thanh đẹp chủ duyên.

PHÙNG DUY MIỄN

DẤU CHÂN CÒN LẠI

— Gửi Nguyễn Hùng & Julie

Giống đôi cuộn cuộn trôi nhanh
Bến nào cũng chỉ một mình rong chơi.
Buồn vui nói chẳng thành lời,
Thoảng trong cơn gió cuối đời chớ nhau.
Dấu chân còn lại vết đau
Ai ân chẳng trọn ngàn sau vẫn buồn.
Tuổi qua từng bước cô đơn,
Thôi về
yêu chớ còn hơn yêu người !

QUẢN QUANH THEO GIÓ

— Gửi Andrew Nguyễn

Gió hoang
xin gửi về trời
Mây hoang
giữ lại bên đời buồn vui.
Lưu vong từng bước ngậm ngùi,
Trông xưa nẻo cũ ai người tri âm!
Bây giờ còn những giọt thăm,
Đêm đêm róc giọt
sóng ngầm trong tim.
Thời gian mòn mỏi cánh chim
Quản quanh theo gió chưa tìm thấy nhậu.
Ngẩng lên tóc đã bạc đầu,
Cung xin cứ hẹn mai sau, cuối đường...

NỖ ĐỜI

— Gửi ... Ta

Tâm Ta thành Phật tử lâu
Xác phàm còn lại
gửi đâu bây giờ !
Nửa đời mà vẫn ngu ngơ
Thời gian bạc tóc
còn ngơ chiêm bao.
Kiếp xưa nghiệp nặng cột vào
Kiếp này chưa trả
Kiếp nào lại vay !
Đời đời - kiếp kiếp đong đầy
Nợ duyên - duyên nợ - Ô hay nợ đời !

● NGỌC HOÀI PHƯƠNG

NGỌC HOÀI PHƯƠNG thỉnh thoảng
có vài câu thơ để thưởng.